

LR Seimo Laisvės kovų ir valstybės istorinės atminties komisijos pirmininkui *Dariui Jakavičiui*, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro Tarybos pirmininkui *Arūnui Streikui*, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generaliniam direktoriui dr. *Arūnui Bubniui*, minėtų komisijos ir taryboms nariams, žiniasklaidai

buvusio Sąjūdžio Jonavoje tarybos nario,
jau 5-tus metus archyvuose tiriančio
Juozo Krikštonio biografijos niuansus
Vytenio Aleksandraičio

INFORMACIJA SU PATARIMU

baigiantis Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC-o, arba Centro) generalinio direktoriaus pareigų terminui, kviečiama kitai kadencijai neperduoti suklastotos Juozo Krikštonio biografijos ir su ja nekandidatuoti toms pareigoms prasitęsti, kol nebus viešai pripažinta ši apmaudi klaida

Pranešu, jog, vykstat karui Ukrainoje, dėl kurio Ukmergės savivaldybė nutraukė žadėtą konferencijų CIKLĄ J. Krikštonio klausimu, mes-kraštotyrininkai žymiai daugiau ištyrėme archyvuose dokumentų, nei jų matė dviejų valstybinių įstaigų tik du istorikai, „tirdami“ J. Krikštonio problemą.

Todėl reikia AČIŲ Centrai sakyti už sąžiningą prisipažinimą 2025 m. Regioniniam administraciniam teismui, jog archyvai dar neištyrinėti.

Galima konstatuoti, jog Ypatingojo (LYA) archyvo dokumentų visuma visiškai „J. Krikštonio Baltarusijoje“ nerodo, išskyrus 1,5 (pusantro) „liudininko“, kuris painiojo dviejų iškirtinai panašių kuopos karininkų pavardes, ir dviejų 1-osios bei 3-čiosios kuopos vadų-mirtininkų „parodymų“, kurie savo gyvybių gelbėjimo tikslu bandė nesėkmingai „pakišti Baltarusijon“ savo žuvusįjį kolegą. Tačiau toks jų bandymas jiems tik pakenkė, nes KGB žinojo jog Krikštonio ten nebuvo.

Iki generalinio direktoriaus konkurso derėtų visuomenę dėl J. Krikštonio pranešti, nes Lietuvos žmogaus teisių koordinacinis centras ([LŽTKC](#)) kartu su pilietinėmis organizacijomis, pabrėždamos istorinę atmintį, tampančia informacinio saugumo dalimi, pareikalavo atskleisti istorinę tiesą, objektyviai nušviečiant Juozo Krikštonio istorinį vaidmenį. Tuo labiau, kad LR Prezidento kanceliarija perdavė Centrai tą kreipimąsi, kad jis informuotų pagal kompetenciją.

Tuo labiau, kad 2026-03-18 Laisvės kovų ir valstybinės istorinės atminties komisijos posėdyje, svarstant LGGRTC-o Tarybos ataskaitą, pirmininkas *Arūnas Streikus* pasigedo „to Centro mokslinės produkcijos kokybės vertinimo, kaip ta kokybė užtikrinama, kaip ji pamatuojama, pasirodė keista iš šalies, kad Centre vykdomi tyrimai yra niekaip nerecenzuojami ir nevertinami, ... Centras yra iš šalies primetamų užduočių vykdytojas, o ne politikos formuotojas.“

Kaip tik, jokios politikos formavimo nebuvimo dėka tapo apšmeižtu mūsų Didvyris! Ar tai, pagal A. Streikų, ne IŠ ŠALIES PRIMESTOS UŽDUOTIES pasekmė vieno didžiausio prieš J. Krikštaponio įamžinimą protestu Ukmergėje organizatoriaus Giedriaus Grabausko poveikyje? Juk ji jau seniai LR Generalinė prokuratūra paieško už Partizanų šmeižimą. Juolab, toliau G. Grabauskas tapo Rusijos URM S. V. Lavrovo ir, gal, V. Molotovo anūko V. Nikonovo inicijuotos „istorija“ Lietuvos monografijos vienas iš autorių!

Kokią tarnybinių „teisę“ turėjo Centro istorikas *Alfredas Rukšėnas* 2007 m. rašyti labai blogai apie tų pačių metų LR Prezidento (2007 m. sausio 5 d.) Nr. 1K-849 Valdo Adamkaus net antruoju dekretu (po 2002-10-31 po pataisymo) suteiktą pulkininko laipsniu Juozą Krikštaponį, net nepatikrinus apie jį žinių žinomo Partizanų metraštininko Romo Kauniečio AUKŠTAITIJO PARTIZANŲ PRISIMINIMAI II - osios dalies I-osios knygos 217 psl. straipsnelyje „Pasakoja VERONIKA KRIKŠTAPONYTĖ-JUODIENĖ“, kurioje nėra jokio jos užsiminimo apie „brolio Baltarusijoje“ buvimą?

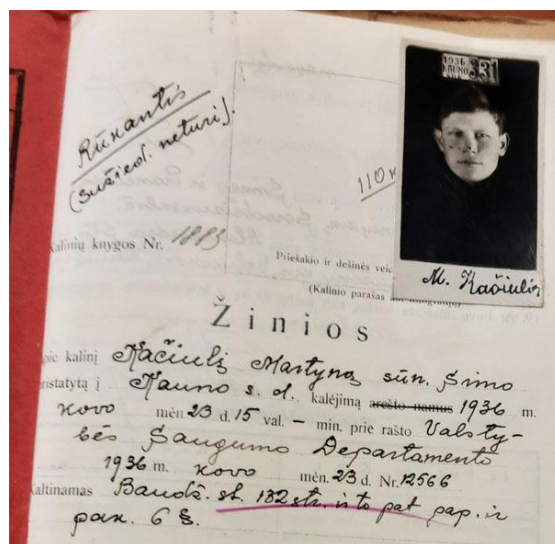
1 pav.: nieko gero, kai Lietuvos priešais rašo mums „istoriją“, tokia, kokia jiems yra reikalinga, užsakytą Rusijos Federacijos Užsienio reikalų ministro S. V. Lavrovo, kuris tos knygos pradžioje kreipiasi į skaitytojus apie mūsų Valstybės, neva, „sufalsifikuotus“ istorinius naratyvus. Todėl ties atvirai Rusijos naudai kolaboruojančio Giedriaus GRABAUSKO pavarde uždeju paryškintus klaustuką su šauktuku ir aiškumo dėlei galima pasididinti šios knygos vaizda

Kodėl su koku teisininku ar psichologu **nebuvo nuvažiuota pas šią seserį pasiaiškinti**, kai ji dar buvo gyva iki 2011m. vasario pabaigos?

AR TAI minėtos „tyrimų - produkcijos“ „KOKYBĖS VERTINIMO-RECENZAVIMO NEBUVIMO pasekmė, privedusi prie:

1. Kaip A. Rukšėnui galima buvo labai įtartinu „liudininku pasitikėti“ ir nepatikrinti LCVA archyve, kad jis (*Martynas Kačiulis*) buvo komunistiniu nusikaltėliu? T. y.: du kartus kalėjime sėdėjęs už pagrindinę-komunistinę veiką, kovoje prieš A. Smetonos režimą, sovietų okupacijos išlaisvintas ir įdarbintas į Raudonosios armijos karinę bazę.

2 Šios odiozinės asmenybės neįtraukus į savisaugos batalionų 1941 m, vasarą-rudenį stojimo motyvacijų nagrinėjimo mokslinį darbą-disertaciją,

2 pav.: vienas iš dokumentų suimtojo-kalinamojo Martyno Kačiulio, užvesta Valstybės Saugumo Departamento, kaip pavoingo Valstybei asmens, susijus su politine veikla priešiška Valstybei. Galima prasipiešti ir pasididinti ši dokumentą Tokių panašių dokumentų galima ir daugiau pateikti, kaip policijos protokolų apie Martyno Kačiulio komunistinės veikos detales.

- ar ne reiktų tą mokslinį darbą perdaryti, jį papildant šiuo Martynu Kačium ir patikrinant, ar daugiau tokių nėra praleistų? (**P. S:** apie M. Kačiulio draugą *Joną Grigonį* neteisinga motyvacija jam išgalvota, nes jis irgi dirbo okupantams Aleksoto aerodrome ir buvo komjaunuoliu)

3. Kokią A. Rukšėnas turėjo „teisę“ M. Kačiulio „parodymais“, „kaltinti“ J. Krikštaponį, kai 1948m. tas M. Kačiulis savo kuopos vadą rodė *Nikodemą Reikalą*, o po 32-jų metų pastarasis M. Kačiuliui pavirto į „Krištaponį“? **Negi ne aišku, jog su to „liudininko“ atmintimi pasidarė kažkas ne gerai?**

4. Kaip galima dar kartą „pasitikėti“ šio „liudininko“ „parodymais“, kai M. Kačiulis, pasakojantis apie žudynes Rudenske ir, neva, apie „Krištaponį Rudenske“, - aiškiai M. Kačiulis ne galėjo būti tame „Rudenske“, nes pagal 1980 m. apklausos protokolą: jis iš Kauno antruoju reisų išvyko į Minską po 5-ių dienų ir atvykti į Minską pagal aritmetiką, turėjo spalio 10 d. Rudenske žudynių dieną vakare, o pagal 1982-08-16 Tarptautinės apklausos Vilniuje protokolą, jam išvykus net po 8-ių dienų, į Minską turėjo atvykti net 3 dienas po žudynių. O dar vėliau M. Kačiulis į Minską atvyko pagal 1961-09-03 JAV lageryje tardymo protokolą, kuriame jis minėjo, jam atvykus, sovietinių partizanų pakarimo viešą egzekuciją vykusią, kuri istoriškai žinoma kaip spalio 26-toji d.. Dar svarbiau, jog pagal tą JAV lageryje tardymą M. Kačiulis jokiose žudynėse nebuvo ir jis „demaskavo“ NKVD tardytojus, kurie „jam prirašė nebūtų dalykų“.

5. Negi A. Rukšėnui ir M. Pociui „ne aišku“, kad žudynėse nebuvo apie tas žudynes „liudyti“ gali tik KGB patikimas spec. „liudytojas“? Juk, M. Kačiulis 1982-08-16 Tarptautinei apklausai Vilniuje buvo ruošiamas per 1980 m. „parengtinę“ apklausą, kurioje jis paistė, čia minėtu komjaunuoliu, Rudenske, neva, „su J. Grigoniū nenorėjo žudyti“, kuriems, neva, „Krištaponis liepė pasitraukti“, kai pats J. Grigonis net visai nemini Rudensko, nes irgi, matyt, nebuvo Rudenske, kaip ir M. Kačiulis? Todėl, jau per 1982-08-16 Tarptautinę apklausą Vilniuje, **kad nereikėtų raudonuoti prieš JAV teisininkus, matyt, prokurorai ar KGB-istai M. Kačiuliui uždraudžia J. Grigonio asmenybę minėti**, ir tada, M. Kačiulis „to nenoro žudyti“ epizodą minį tik „su jaunu kariu“, bet pavardės jo nepamini.

6. Šokiruoja tai, kad 1948 m. minėtus žudymus „tarybinius piliečius“, tiksliau, **Holokausto aukas M. Kačiulis keičia keičia į sovietams naudingesnius karo belaisvius, - tiksliau, į „politinių vadovų žudynes“, kurių tokių spalio mėnesyje taip vadinamoje „Miško stovykloje“ (prie Masiukovščinos) būti negalėjo, nes visi politiniai vadovai (rus.: „politruk“-ai) jau liepos mėn. viduryje buvo nužudyti taip šalia vadinamos Filtracijos stovyklos prie Drozdų garsiosios NKVD poilsio vietės** (dabar ten A. Lukašenka

Рис. 2. Фрагмент немецкой аэрофотоуслуги г. Минска от 28.05.1944. Эллипсом выделена предполагаемая территория лагеря «Дрозды». Стрелками указана траншея-захоронение лагеря «Дрозды».

3 pav.: šios Drozdų karo belaisvių stovyklos teritorija iš lėktuvo nufotografuota 1944-05-28 kur menama stovyklos

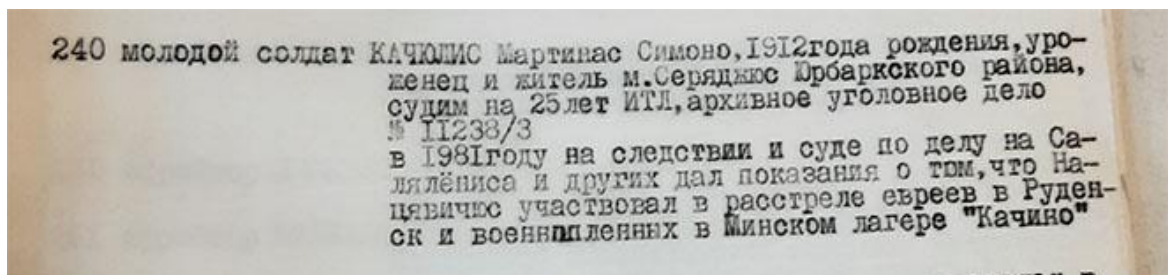
ilsisi) už trakto [3 pav.](#) parodytame vandentiekio griovyje, raudonomis rodyklytėmis parodytame, kuriame nužudyta 10-13 tūkst. aukų. (spalio mėnesį masiškai karo belaisviai buvo žudomi tik Minsko šiaurinėje dalyje pagal S. Rutkausko liudijimą)

7. Akivaizdu, „pats“ M. Kačiulis sugalvoti keisti žudomų žmonių kategorijas negalėjo

8. **Dar didesnė M. Kačiulio misija buvo apsaugoti Sovietų Sąjungos didžiausią karinę paslaptį nuo NATO šalių JAV teisininkų** Jurgio Juodžio byloje 1982 m. vasarą Vilniuje buvusių, nes vokiečių laikais Minske karo belaisvių stovyklų vietose sovietmetyje ir net dabar yra slapčiausių tada raketinių ir aviacijos bei radiotechninių dalinių štabai buvusių Puškino kareivinių teritorijoje, o Miško stovykla buvo šių karinių pajėgų uždaras miestelis šeimoms ir šalia visos Sovietų Sąjungos „Disbat“-as prasikaltusiems kariams. Tuo labiau, minėtos Filtracijos stovyklos pašonėje, kurioje minėtas nužudytų žmonių griovys 300- m ilgio irgi įeina į labai slaptą radiotechnikos karinį dalinį, dėl kurio slaptumo aukos buvo ekshumuotos ir paskelbtas pats mažiausiai žinomas nužudytų žmonių memorialas tik visai ne seniai, gerokai po Sovietų Sąjungos sugriovimo. Apie visą tai [labai detaliai su vaizdu gausa studija dar nebaigta](#). Taigi, DĖMESIUI NUKREIPTI NUO SOVIETINIŲ KARINIŲ PASLAPČIŲ, M. Kačiuliui KGB įteigia paistyti pasakas apie karo belaisvių stovyklą, kur, neva, „politrukų žudynės“ vyko - tai „Kačino“kaimelyje į vakarus nuo Masiukovščinos, kurioje tokios net nebuvo. Todėl Apklausoje JAV atstovai labai [stebėjosi šiuo pavadinimu](#) ir ne kartą perklausinėjo M. Kačiulio.

teritorija pažymėta raudonu ovalu, o **nužudytų žmonių tranšėja pažymėta rodyklytėmis**. Susiorientavimo dėlei siūlytina Svislovičiaus upės vingius įsidėmėti ir dešinės **apačioje dėmesį atkreipti į Minsko pakraštį, su Senąja Vilniaus ir Naująja Vilniaus gatvėmis, kurios buvo pavadintos Lietuvos 1940 m. okupacijos „garbei“**. (P.S.: kai šių eilučių autorius yra keliavęs dviračiu po šią Gudijos šalį, daug bendravo su gudais, iš kurių paaiškėjo, jog **daug gudų Vilnių laiko tikrąja-istorine Baltarusijos sostine - jos kultūros ir VAKARIETIŠKOS Šviesos nešėja**.) Galima [PASIDIDINTI šią avionuotrauką](#).

Ir kaip tik čia žemiau [3 a pav.](#) PAGRINDINIS ĮRODYMAS, NEIGIANTIS „Krikštonių Baltarusijoje“, - TAI 2-osios kuopos PERSEKIOJIMO TIKSLU sudarytas KGB-istų Sąrašas, persekioji už nusikaltimus visą 2-ąją kuopą, kuri buvo naudojama nusikaltimams labiausiai, nes tikrojo jos kuopos vado, kaip J. Krikštonio nebuvo ir todėl naciai tą jo buvusiąją 2-ąją kuopą labiausiai nusikaltimams naudojo, nes tikrojo vado nebuvo, kad savo karių apginti nuo jiems nemaloniausių žudymo darbų, kuriais net iki 7-ių kuopos vadų buvo, nuolat besikeitusių tik dviejų mėnesių laikotarpyje, ko normaliai kariniuose daliniuose tokio chaoso būti negali, kai per trumpą laiką nusikaltimams vadovauti, per prievartą būdavo bet kokie bataliono karininkai prisikiriami tik vienai operacijai atlikti ir, vis juos keisdavo. Į šį Sąrašą, kaip matote; čia žemiau [3 a pav.](#) ir įrašytas jaunasis karys KACIULIS Martynas Simono, 1912 gim. m. iš [Seredžiaus](#), kuriam nurodytas 25-iems metams teistumas, kuris buvo nuteistas, nežiūrint to, kad buvo pagrindininku-komunistu, ir kaip tikras komunistas, vėl sovietams sugrįžus, jis su sovietine kariuomene nuėjo iki Berlyno - ten gavo du medalius ir gavo tuo pačiu ir 25 metus **Javas lagerio**, kuriame, [pagal charakteristiką](#), ir darbo drausmės pažeidimus darė, (galima manyti, kad KGB inspiruotas?), už ką 10 m. sutrumpintas kalinimo laikas buvo, ir dėl ko stenogramoje, kurios istorikai nematė, aiškiai matėsi, kaip N. Grybauskaitė M. Kačiulį kamantinėjo, o prokuroras garsus Bakučionis gynė M. Kačiulį, jam neleido atsakinėti į JAV teisininkės klausimus.

[3 a pav.](#): pagrindiniai Mariaus Kačiulio duomenys ne vėliau 1981 m. sudarytame KGB garsiajame 2-osios kuopos Sąraše ir jei KGB-istai įrašė Minsko Stovyklą „Kačino“, dar paėmę į kabutes, tai jie patys netiki, nes privalėjo žinoti, kad tokios stovyklos būti negalėjo? Kitaip kabutės nebūtų rašomos, nes Kačino yra kaimas ir kaimų-vietovių pavadinimai į kabutes nededami.

Todėl čia tame [3 a pav.](#) matome M. Kačiulį aktyvų skundiką, sovietams dirbantį, ką įtarė iš JAV minėta N. Grybauskaitė. Ir čia kaip tik matome, „gerus parodymus davusį“ M. Kačiulį prieš paskutinįjį nuteistąjį poetą *Henriką Salelionį* (jo liudijimu „J. Krikštonis Baltarusijoje“ būti negalėjo ir jis **kalėjo Barševo lageryje karu su LGGRTC-o pirmuoju generaliniu direktoriumi Vytautu SKUODŽIUMI**). Taip, kad iš M. Kačiuliui įrašyto „Kačino“ kabutėse, patiems KGB-istams netikint, tokiai „stovyklai esant“, to „Kačino“ įteigimą reikia toliau nagrinėti čia [4 pav.](#): ir paties Kačino kaimo [5 pav.](#) žemėlapyje/ Taigi, tss Sąrašas sudarytas pagal SIGNATŪRĄ Ypatingajame archyve: **LYA, f-K, ap-2, b77-8** psl.paimti iš garsaus A. Impulevičiaus 1941-10-06 įsakymo Nr. 42 dėl išvykos į Minską, KGB-istų sudaryto apie 1981-1982 m. m., greičiausiai, skirtai Tarptautinei apklausai, su kuriuo teks šokiruojančiai susitikti čia žemiau [8 pav.](#)

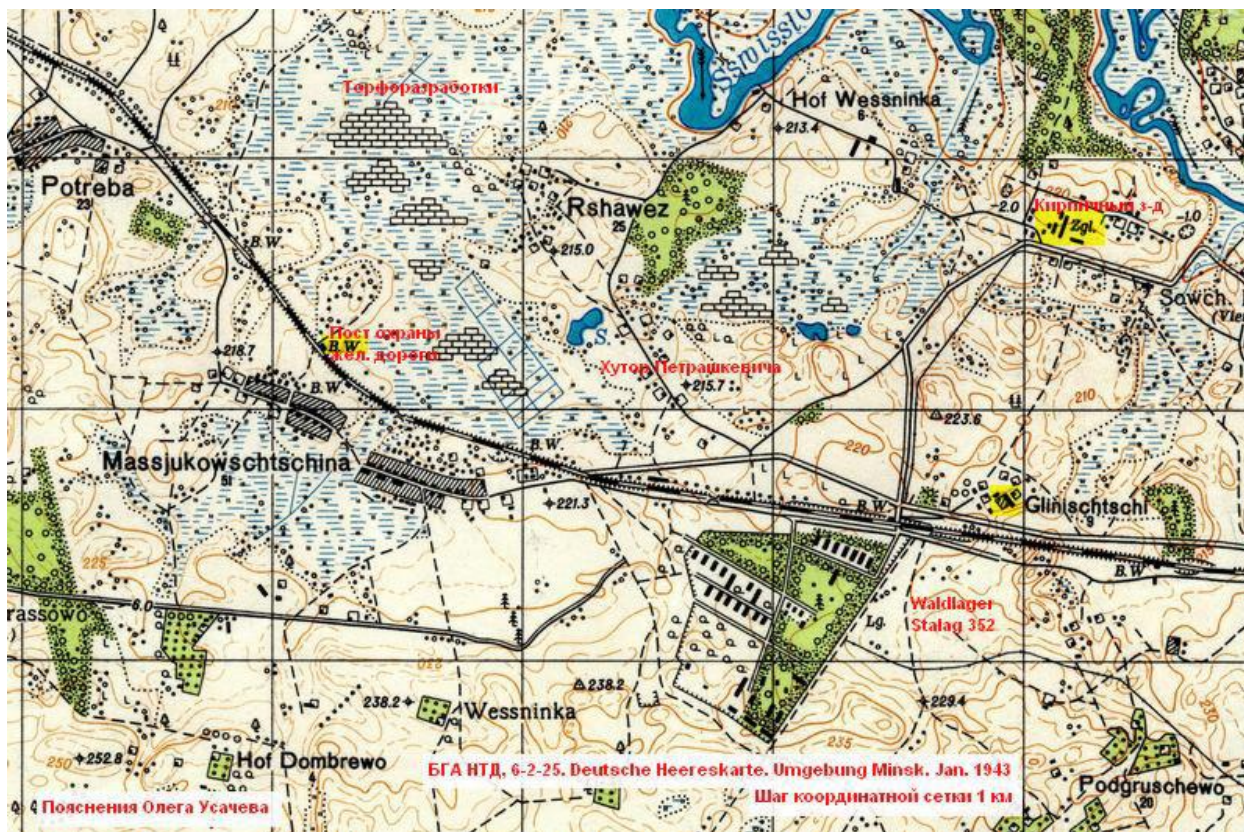

4 pav.: čia iš brežnevinių laikų žemėlapių vaizdas nuo Minsko į vakarinę dalį su tarp Masiukovščinos ir Kačino geležinkelio stotelių yra matavimo liniuotė pravesta per patį geležinkelį, kuriame [matosi atstumų skaičiukai, tik PASIDIDINUS šį žemėlapi.](#)

5 pav.: išdidintas Kačino geležinkelio stotelės apylinkių žemėlapis, kurį dar labiau išsididinus, galima palei geležinkelį pamatyti matavimą su skaičiukais pasibaigiantį pačioje Kačino geležinkelio stotelėje, kurioje [TIK IŠSIDIDINUS šį žemėlapi.](#) [MATOSI paskutinis skaičiukas](#) 7, 4 km, nurodantis atstumą nuo Masiukovščinos gel. stoties.

Pagal Minsko vakarinių apylinkių geografinę padėtį, esančią palei geležinkelį nuo Minsko į Molodečno-Vilnių, yra žinoma, kad karo belaisvių stovyklos „Štalag-352“ buvo koncentruojamos Minsko mieste ir iš šio komplekso viena didžiausių stovyklų, skirta kareiviams „Miško stovykla“ buvo Masiukovščinoje tada apie 5,5 km už Minsko ir ji žemėlapyje [4 pav.](#) rytinėje dalyje, prie plento užrašo „A-242“ matosi žalias plotelis pačiame mieste, kur ir yra ta stovykla su gatvių tinklu ryškiu, kuri aiškesnė yra žemiau [6 pav.](#) vokiškame žemėlapyje.

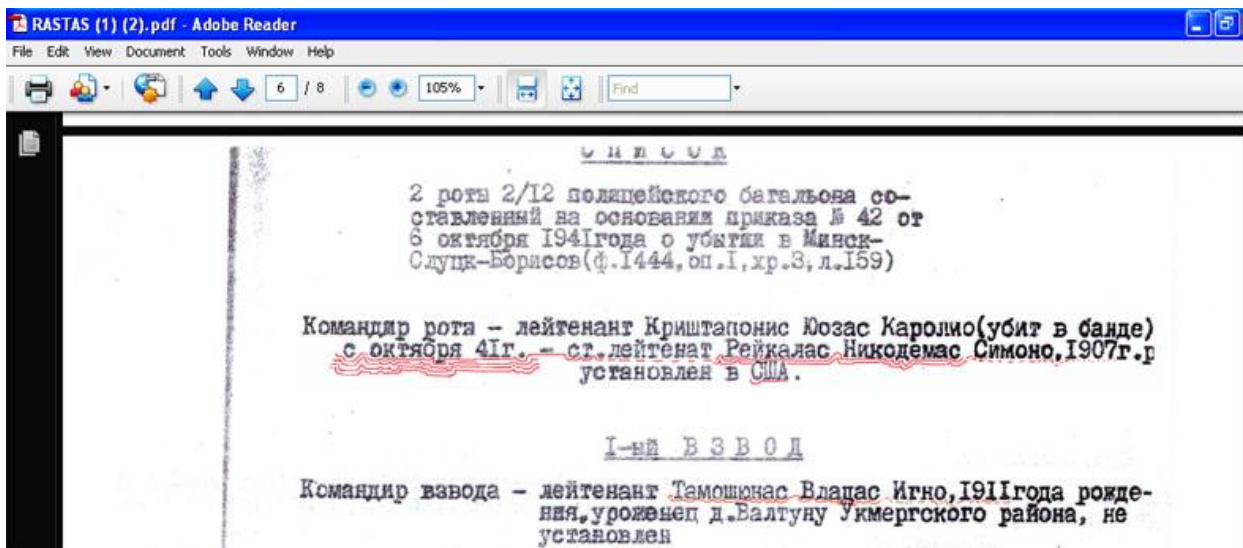
6 pav.: vokiškas žemėlapis, kuris buvo paskelbtas karo belaisvių stovyklas labai tyrinėjusio kraštotyrininko [Oleg-o Usačiov-o](#), kurio čia atlikti raudoni žymėjimai-aiškinimai

9. Pagal KGB užduotis įtemptai M. Kačiuliui meluojant, ne aišku, dėl ko JAV Specialiųjų tyrimų departamento atstovas *Nilas Šeras* su J. Juodžio gynėja *N. Grybauskaite* nusivedė M. Kačiulį papietauti į Neringos restoraną? (Tai matosi iš stenogramos, ją įdėmiai skaitant). Galima manyti, kad iš puikiausios restorano aplinkos ir teigiamų emocijų, M. Kačiuliui kažkiek, matyt, atsigavo atmintis, arba, gal, kokią smulkmeną raktinę prisiminus, popietinėje apklausoje M. Kačiulis padaro staigmeną tokią:

МК. - Atsimenu, kad ten buvo toks batalionas surinktinis. Surinktas iš visų. Maišytas labai. "ada vyko, jau buvo pakeistas mūsų kuopos vadas. "e Krikštaponis, o Reikalas.

[7 pav.](#): tai didžiausio J. Krikštaponio „kaltintojo“ *Mariaus Kačiulio* (protokole MK. žymimu), kaip ir visų „apie Krištaponį fantazijų“ perbraukimas, matomas šioje STENOGRAMOJE: apklausos, vykusios Vilniuje 1982 m. rugpjūčio 16 dieną, kuri prasidėjo 11 val. 32 min. ir šis M. Kačiulio atsakymas buvo apklausai gerai įpusėjęs, kai JAV Spec. tyrimų departamento atstovui *Nilui Šerui* paklauius apie miestus, kuriose vyko žudynės, tai, čia, kažkaip M. Kačiulis nelabai raiškiai pradėjo atsakinėti visai ne į temą, ir ką matome, tą ir matome - galimai patvirtino, kad Krištaponis buvo N. Reikalas pakeistas jau, gal, išvykos į Minską metu. Įtarti, kad M. Kačiuliui V. Tamošiūnas galėjo vaidintis „Krištaponiu“, tai atmestina, nes V. Tamošiūnas nešiojo barzdą ir gal žymiai žemesnis už J. Krištaponį ir už N. Reikalą buvo? O, kad N. Reikalas buvo panašus į Krištaponį - tai akivaizdu. Todėl jis Minske galėjo pasirodyti ir Rudenske žudynių metu, nors ten labai vadovavo Tamošiūnas - vadovavo net visam batalionui, tai kažkas kuopai tada turėjo vadovauti ir tikimybė didelė yra, kad ten N. Reikalas buvo, nes, pagal Vuosaičio liudijimą šalia Tamošiūno buvo ir A. Impulevičius, bet, jis, matyt, nesikišo į žudynių akcijos vykdymą. Todėl N. Reikalas galėjo rūpintis nenorinčiais šaudyti savo kuopos kariais, nes Tamošiūnas visai operacijai vadovavo. O pagal E. Guogos liudijimą, jis Rudenske kuopai mini vadovavusį karininką, kurio pavardę yra pamiršęs, Panašu, kad N. Reikalo pavardę daug kas yra pamiršę, matyt, dėl jo keistos pavardės. Tikslesnės M. Kačiulio ATSAKYMO APLINKOS PSICHOLOGIAI SUVOKTI, [galima visa šios stenogramos puslapį pamatyti](#).

10. TODĖL M. KAČIULĮ VADINU PUSĘ „liudininko“ (kabutėse), nes jis ir visapusiškai NE teisėtas „liudininkas“ ir „liudininku“-melagiu pabuvo tik du metus, vėl gražinės Nikodemą Reikalą savo liudijime į 1948 m. lygį - į tokią būseną, tai, ką ir KGB buvo nustačiusi apie 1981 metus taip:

[8 pav.](#): PAGRINDINIS DOKUMENTAS, ĮRODANTIS mūsų 2-ją „istorikų“ ne tiesą, Taigi nes M. Pocius slėpė - ne minėjo savo publikacijose šio dokumento, o A. Rukšėnas neteisėtai kvestionavo KGB-istų kaip specialistų-kriminalistų kompetenciją. Tuo labiau, kad ir pagal didumą liudininkų aišku, kad N. Reikalas privalėjo būti kuopos vadu. Taigi, šis KGB-istų sudarytas (galima ir VISA [pirmąjį psl. atsakyti](#) šio dokumento) J. Krikštaponio 2-osios kuopos Sąrašo viršutinė pagrindinė dalis, nurodant, kokių dokumentu (įsakymu Nr. 42 sudarytas tas Sąrašas, ir nurodyta archyvo adresas, kuris šiuo metu yra Lietuvos centriniame valstybiniame (LCVA) archyve.. Matome, nurodyta J. Krikštaponio kuopos pareigybė VIENASKAITOS formoje ir IŠVYKOJE į Minską RODOMAS KAIP KUOPOS VADAS Nikodemą REIKALAS, sūnus Simono ... Ne tas tėvavardis Juozui Krikštaponiui pripaišytas todėl (čia mano versija), kad KGB-istai nežinojo, jog vestuvių metu J. Krikštaponis pakeitė savo pavardę (viena raide sutrumpino per neraštingus pasų stalų darbuotojus) ir todėl jam kitą „tėvą pripaišė“, kuris kažkur Ukmergės krašte gyvena ir kurį aptiko e-pavelde (tokio daikto LGRTC ir Istorijos instituto istorikai nežino, ir tai įrodo jie savo „pažymose“) buvusi Karo muziejaus ilgametė darbuotoja Violeta, kuri šiuo metu JAV gyvena ir vadovauja Istorikų klubo socialiniam tinklui, = atrado buvusį Karolį, kurį KGB-istai Juozo "tevu" pakrikštijo.. (to dokumento tęsinys yra [3 a pav.](#).)

Taigi, Martyno KAČIULIO PASIKLYDIMAS TARP KRIŠTAPONIO-REIKALO VYKO TODĖL, KAD JIE BUVO

ABU PANAŠŪS. Tai įrodo:

Stanislovas Gervinas 1948 m. liepos 28 d. per apklausą parodė: „Reikalas, vardo nežinau, turėjo vyr. leitenanto laipsnį – 2-osios kuopos vadas. Dalyvavo šaudant žydų tautybės asmenis LSSR Kauno miesto VII forte, Baltarusijos SSR – Minske, Slucke, Klece. Vykdamo į reidus gaudyti ir naikinti tarybinių partizanų. Kur jis dabar yra nežinau, kilęs iš Kauno miesto, Požymiai: **aukštas, liesas**, plaukai tamsūs, nosis normali“ (Stanislovo Gervino 1948 m, liepos 28 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238/3, t. 1, l. 1. 206) Pagal šį požymį „aukštas-liesas“ akivaizdu, kad pagal kūno sudėjimą buvo panašus į J. Krikštaponį.

[9 pav.](#): šį straipsnį atrado žinomas kraštotyrininkas - garsaus pasaulyje Sibiro tyrinėtojo-geografo-tremtinio Jono ČERSKIO palikuonis bei Magadano politinio kalinio sūnus-architektas **Robertas Čerskus**. Šį straipsnį [galima pasididinti ir ATSIDARYTI TRIPTIKĄ su Juozo Krikštaponio RESTAURUOTU portretu](#), kurio restauracijos autorius yra fotodailininkas [Juozas Valiušaitis](#).

Pagal J. Krikštaponio ryšininką - Magadano politinį kalinį ir garsų tautodailininką Mykolą Diršę, kuris suprojektavo Partizanams paminklą Lėno kapinėse „**J. Krikštaponis buvo 1, 90 m. ūgio**“ - kiti jo kaimynai sako, kad dar kokiais 3 cm. galėjo būti aukštesniu. O pagal kūno sudėjimą J. Krikštaponis buvo Lietuvos čempionato šuolio su kartimi prizininku ir jo išvaizda 1936 m. pasaulio lietuvių kongreso išvakarėse jis tapo nugalėtoju ir pateko į Lietuvos rinktinę, dalyvauti to kongreso varžybose, kurios ir buvo kaip preliudija 1938 m. vykusioms **Pasaulio lietuvių Žaidynėms**. (**P. S.**: jos vyks ir **Jonavoje**.)

dėl ko iki tų Pasaulio lietuvių sporto žaidynių, vyksiančių Jonavoje, būtina ATSIDARYTI šio Didvyrio atminimą, nes jo sukurtos Vyčio apygardos žuvę Partizanai buvo niekinami Jonavos mieste.

ŠI VIRŠUJE [9 pav.](#) J. KRIKŠTAPONIO NUOTRAUKA ĮRODO JO LIEKNUMĄ, atitinkantį N. Reikalo liesumui. Tuo labiau, kad čia dešinėje [10 pav.](#) tai pat J. KRIKŠTAPONIS RIKIUOTĖJE (III-čias iš dešinės) matosi, kad už antrąjį rikiuotėję, nors ir toliau, bet pagal perspektyvą turėtų būti aukštesniu ir taip pat matome liekną esantį.

[10 pav.](#): J. Krikštaponis III-čias iš dešinės. K. Donelaičio g., Kaunas, Lietuvos Respublika, 1935–1936 m. (Karys, 1959 03, Nr.3, 74 p.)

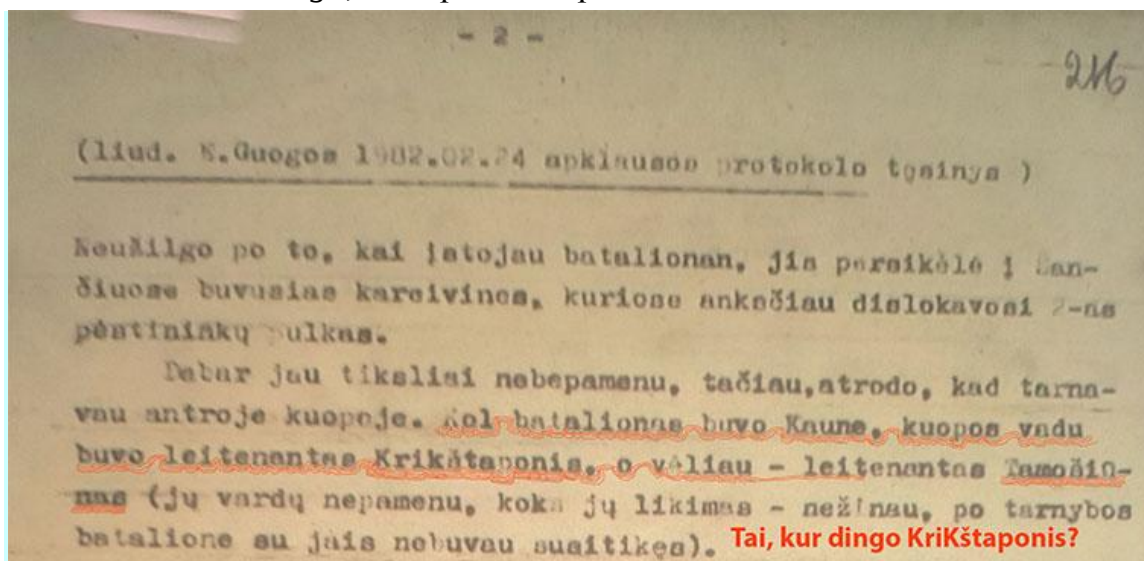
Taigi, grįžtant prie M. Kačiulio, kuris buvo matęs abu šiuos karininkus, ir žinojo jų

abiejų pavardes, ir vis tiek tarp jų sugebėjo susipainioti, tai ką reikia kalbėti apie tokį *Stanislovą Rutkauską*, paisčiusį irgi apie „Krištaponį karo belaisvių žudynėse“, kuris prieš išvyką į Minską tik J. Krištaponį matė, nes ilgoką laiką nebuvo batalione, nes pridavinėjo savo parduotuvę prieš išvyką į Minską, ir kadangi ne matė, kaip į dalinį atėjo N. Reikalas, tai jį Minske matydamas, nieko nuostabaus, kad jam N. Reikalas galėjo atrodyti kai „Krištaponis“.

Ir, kad tik taip ir buvo, - tai įrodo M. Pocius Pažyma, rašytina iš didžiosios raidės, nes joje S. Rutkauskas į Borisovą žydu žudynėms rodė važiuojantį „Krištaponį“, o Borisovę kuopai žudynėms vadovavusį nurodė N. Reikalą trys liudininkai, tarp kurių ir M. Kačiulis buvo, liudijęs su tais trim iš karto po karo, kai atmintis dar skaisti buvo.

Taip, kad gavosi 1-ienas prieš 3 J. Krištaponio naudai, irodant, jog S. Rutkauskas klysta. Tuo labiau, kad ir atvirkščias buvo reiškinys, kai *Jonui Arlauskui atvirkščiai, - J. Krištaponis „N. Reikalui“ atrodė*, nors jo rugpjūčio mėnesį prie karių būti pastarasis negalėjo, nes kuopai tarnybos pradžioje visiems vadovavo J. Krištaponis, ir N. Reikalas ginklininku buvo priimtas tik rugpjūčio 28 d., kuris ginklais tada užsiiminėjo, ir prie karių prieiti neturėjo. Todėl *J. Arlauskui savo tarnybos pradžioje rodant „Reikalą kuopos vadu“*, kurio natūraliai prie karių būti negalėjo - tai ir yra tas įrodymas, jog buvo panašumo problema tarp J. Krištaponio ir N. Reikalo, net atvirkščiai jam atrodant.

Galutinai „J.Krištaponio Baltarusijoje“ problemą sugriauna intelektualiausias liudininkas *Edvardas Guoga*, kuris pasakė taip:

[11 pav.](#): intelektualiausio liudininko, žymaus disidento - garsiajame Partizanų pasipriešinimo Valkų mūšyje vieno iš vadų bei Magadano kalinio - memuarų rašytojo, bei kovų atminties puoselėtojo *Edvardo GUOGOS 1082-02-24 LIUDIJIMAS*, kad *ltm. KRIŠTAPONIS KUOPOS VADU BUVO TIK Kaune*, o vėliau jo pavaduotojas *Vladas Tamošiūnas*. Pastarąjį daugiausiai ir liudijo, Baltarusijoje kaip kuopos vadą, - net daugiau, nei N. Reikalą, o taip pat, dar 7-is karininkus, kaip kuopai vadovavusius mini liudininkai; net iš kitų kuopų, kurie nuolat keisdavosi ir dėl jų nuolatinių kaitos daug liudininkų neatsimena, kas kuopai vadovavo, dėl ko ir yra įrodymas, kad „ten J. Krištaponio būti ne kaip negalėjo“. Galima [atsidaryti VISA protokolo 2-a psl.](#) **P.S.:** šių eilučių autorius; aiškumo dėlei į protokolą fotošopu RAUDONAI įrašyta ir pabraukta perfomansu.

„Nuostabiausia“, kad šis [11 pav.](#) liudijimas A. Rukšėno ir M. Pocius yra slepiamas-nerodomas, kas labai susišaukia su A. A. Streikaus pasakymu „... Centras yra iš šalies primetamų užduočių vykdytojas, o ne politikos formuotojas.“ Šokiravo dar 2025.07.24 LRT vieno tremtyje gimusio mokslininko-architekto straipsnis „*Istorinės atminties politikos nebuvimas ir yra politika*“

Ir todėl nieko nuostabaus, kad J. Krištaponiui apšmeižti naudojamas komunistinis

nusikaltėlis, net nematant, kad jis pasitaisė STENOGRAMOJE, kurios skaityti gal istorikams irgi negalima, kaip ten demaskuojama sovietinė sistema, o tų demaskavimų, gal istorikams negalima matyti?

Tai, **ar ne todėl slepiamas didžiausio tikras disidento liudijimas apie J. Krikštaponį?**

Taigi, šios skilties temos esmė yra ta, kad aš jau Prezidentui ir visoms Lietuvos valstybės struktūroms teiktose žiniose buvau minėjęs apie tuos visus čia paminėtus liudininkus, neigiančius „J. Krikštaponį Baltarusijoje“. Maniau, kad „aš tuos liudininkus atradau“. Bet, pasirodo, jog **ISTORIKAMS ŽINOMA JAU NUO 2012 METŲ, KAD J. KRIKŠTAPONIS BALTARUSIJOJE BŪTI NEGALĖJO !!!** Tai įrodo šie A. Rukšėno ir dr. A. Bubnio pateikti minėtų liudininkų dokumentai, kurie yra žodis į žodį nurašyti net nuo 2011 m. Holokausto Lietuvoje knygos A. Rukšėno skyriaus. .

Todėl šį labai svarbų liudijimą privalu smulkiau aprašyti, nes *Edvardo GUOGOS*, sūnaus Jono, gimusio 1913 m. JAV Bruklino mieste, vedusio ir pensininko, tada (1982 m.) gyvenusio Šakių miesto Tarybų gatvės 53-5, LIUDYTOJO APKLAUSOS PROTOKOLAS prasideda 215-uoju archyvinio numeriu ir apklausa vykdyta Vilniuje 1982 m. vasario 24 d., pradėjus apklausą 10 val. 30 min. bei pabaigus 12 val. 50 min., kuris saugomas Lietuvos Ypatingajame archyve (LYA) ir Lietuvos centrinio valstybinio (LCVA) archyvo Kopijavimo ir mikrofilmavimo skyriaus nufotografuotas iš FONDO K-40, APRAŠO 2, kurį nufotografavau iš mikrofilmo Nr. 2 1 .1.0, kurio originalas yra Sov. Sąjungos valstybinio saugumo komiteto (KGB) byloje; t. y.:

ДЕЛО № 13, т.1

„Материалы и отношении нацистского ... преступника И О Д И С А Ю. Ю.“

Pagal BYLOS VIDAUS APYRAŠĄ, prasidedančiu lapu 1, šis *E. Guogos* apklausos protokolas yra įrašytas 71-u Eilės Nr.-iu ir šio dokumento pavadinimas „*Liudytojo Guogos E. J. apklausos protokolas*“ su Lapų Nr.-iais 215-218 bei 1982-02-24 pastaba.

O čia žemiau [7 pav.](#) ir [8 pav.](#) teikiu apie E. Guogą jau Nepriklausomybės metais žinias tokias:

Dėl Valkų mūšio

„Tremtinio“ Nr.41(278) gerb. Birutės Adomėnienės rašinyje „Išėjo... į mišką“ rašoma, kad partizanų stovykla buvo gerai įsitvirtinusi, apie stovyklą buvo iškasti trys grioviai, o per gegužės 11d. mūsų saugumo kariuomenė įveikė kone pusantro šimto partizanų, žuvo 48 partizanai.

Buvau to mūšio dalyvis, tad noriu faktus patikslinti. Apie stovyklą jokių griovių nebuvo. Kai stovyklą 1945m. gegužės 12d. apsupo, čia buvo ir mūsų dalyvavo apie 60 kovotojų; pačioje stovykloje per mūsų žuvo 19 partizanų. Mus puolė sovietų pasieniečiai, o ne saugumo daliniai. Pasieniečių žuvo 78 kariai ir 5 vilkšuniai. Tai toks buvo vadinamasis Valkų mūšis.

Edvardas GUOGA
Šakiai

[9 pav.](#): straipsnelis laikraštyje *Tremtinys* Nr. 42 (727)-2006 Galima [pasididinti](#) Mūšio vietoje paminklą statė Šakių savanoriai, iniciatyvos ėmėsi šviesios atminties Juozas Miliušis. Jie atsiveždavome akmenis, po to rankomis nešė į kalvą. Tuomet daug žmonių prisidėjo, kad atsirastų

Edvardas Juozapas Guoga
1913–2010

Gimė JAV, išeivio iš Jančių k. Lekėčių sen. šeimoje. 1920 m. su tėvais grįžo į Lietuvą. Tarnavo Lietuvos kariuomenėje, turėjo jaunesniojo leitenanto laipsnį. 1941 m. įstojo į 12-ąjį saugos batalioną. 1944 m. tapo Tauro apygardos Stirnos rinktinės partizanų, slapyvardžiu Glaudys. Dalyvavo Valkų kautynėse. 1945 m. suimtas. Kalintas Griškabūdėje, Marijampolėje, Klaipėdoje, Vilniuje. 1946 m. karo tribunolo nuteistas 10m. lagerio ir 5 m. tremties. Kalėjo Chabarovsko kr., Magadano sr. 1956 m. grįžo į Lietuvą. Dirbo melioracijoje, statybose. Prasidėjus Atgimimui, buvo aktyvus Sąjūdžio dalyvis. Daug prisidėjo įamžinant partizanų žūties vietas, statė kryžius, paminklus. Aktyviai dalyvavo patriotiniuose renginiuose.

LPKTB

[10 pav.](#): pro memoriam laikraštyje *TREMTINYS* Nr. 46 (924)-2010 Galima šio pranešimo vietą [iš PDF](#)

atminties paminklas, menantis čia vykusias kovas.
Prisidėjo ir gyvas po Valkų mūšio likęs
partizanas **Edvardas Guoga**.

[formato pasididinti ir prasiplėsti.](#)

Radom kalvos apačioje tuomet ir žmonių kaulų, vieno tapatybės nenustatė. Čia buvo plika vieta, nebuvo medžių“, – prisiminimais dalinosi šaulių sąjungos narys Arvydas Aleksa. Apie tai [rašė DRAUGAS](#).

Valkų mūšio vienas iš vadovų Edvardas GUOGA

[11 pav.](#): Valkų mūšio scena, man kol kas nežinomo dailininko nutapytas paveikslas, kurį [galima pasididinti](#).

[12 pav.](#): jau išėjęs iš lagerio, bet dar kol kas tremtyje Magadane reikėjo atbūti Edvardui GUOGAI. Galima [didesnė nuotrauką atsidaryti](#)

VALKŲ [Zanavykų mūšis (J. Vaičiūnas. Ten, kur teka Jotulė ir Nyka, Vilnius, 2013].

Lietuvos partizanų mūšis prieš sovietinę pasienio kariuomenę Valkų girioje, netoli Siesarties versmių, apie 2,5 km į pietryčius nuo Sutkų, apie 9,5 km į vakarus nuo Lekėčių 1945 m. gegužės mėn. 12 d. 1944 m. rudenį nenorėdami tarnauti svetimoje kariuomenėje Lekėčių, Lukšių,

[13 pav.](#): (DEŠINĖJE) Valkų mūšio paminėjimas apie 2000-uosius metus vienas iš iniciatorių Valkų mūšio įamžintųjų centre su lazdele Edvardas GUOGA. Kiek iš kairės šalia kariškių iš visų aukščiausias yra medicinos mokslų daktaras-kardiologas, profesorius, šiuolaikiškos širdies chirurgijos kūrėjas, mūsų Žmogaus teisių asociacijos kūrimo vienas iš pradininkų Arimantas DUMČIUS. Galima [šią nuotrauką pasididinti.](#))

[14 pav.](#): (KAIRĖJE) Edvardas GUOGA

Paežerėlių ir
Plokščių valsčių
vyrai pradėjo
slapstyti.

/

1945 m. pavasarį jie Vilkyčioje, dabar vadinamose Valkų kalvose įsirengė stovyklą su talpiaisiais, geležinėmis krosnelėmis šildomais bunkeriais.

Šio pranešimo autorius

/habil, m. dr. *Arimantas DUMČIUS*

Jiems vadovavo Lietuvos kariuomenės kapitonas *Jurgis Valtys* (slapyvardis “Vilkas”). Stovykloje stovyklaudavo apie 150 partizanų. Pasitraukimui buvo iškasti apkasai. 1945 m. gegužės 12 d. gausios sovietinės pasienio kariuomenės pajėgos puolė stovyklą. Mūšyje dalyvavo apie 250 pasienio kariuomenės kareivių. Mūšis truko iki sutemų. Temstant partizanams pavyko išsiveržti iš apsupimo. Mūšyje žuvo apie 20 partizanų ir apie 80 sovietinės kariuomenės karių.

ATSIMINIMAI, LIUDIJIMAI PIETŲ LIETUVA Edvardas Guoga-Glaudys Tauro apygardos partizano prisiminimai. Apie patį mūšį galima dar [paskaityti](#) Partizanų leidinyje, o taip pat ir [Facebook-e](#).

P A B A I G A I

Čia nerodysiu, kaip kaip šis E. Guogos liudijimas su kitais J. Krikštaponį išteisinančiais liudijimais pridėti, kad J. Krikštaponį apkaltinti, net klastojama masinių žudynių vietą - visai ne ten, kur liudininkas nurodo, dar apie jį meluojant, nors dabar Minsko Uručje ekshumacijos vyksta - apie tai jau jau [parašiau dr. Arūnui Bubniui](#), buvau labai išsamiai rašęs ir dabar [J. Krikštaponį šmeižusiam Valdemarui Klumbiui](#).

Čia visų aspektų neišvardinsiu - reiks tokių dėstymų keliais tomis dėstyti, jei visus dokumentus aiškinti, kuriuos mes-kraštotyrininkai aptikome keliolika kartų daugiau, nei čia parodyti. Ir visi labai glaudžiai susiję su J. Krikštaponio ten paneigimu. Net paskutinė karinė logika nurodo, kad jeigu nacių nusikalstamus įsakymus A. Impulevičiaus batalionui perduodavo jaunas leitenantas ir tik būrio vadas V. Gecevičius, tai jau įrodymas, kad ten J. Krikštaponio būti ne kaip negalėjo, nes vokiečiai karinio statuto buvo pedantais, ir aukštesnėse pareigose bei aukštesnio laipsnio Juozą Krikštaponį ne kaip nebūtų apėję, jei jis ten būtų buvęs, puikiai vokiečių kalbą žinojęs. (P.S.: na, ne „rankų gestais“ J. Krikštaponis vokiečius įtikino karinio nusikaltimo nedaryti prie savo namų - Net buvo nuslėpta, jog jis VDU Teisės fakultete studijavo, ir todėl mokėjo nuo karinio nusikaltimo atitrakti vokiečius. Ar ne todėl dabar J. Krikštaponis privalo būti pavydine asmenybe?!)

Pagarbiai: Vytenis Aleksandraitis

tel.: +37064021719 – el. paštas:
trenerisvytenis@gmail. com ;

Kviečiami visi ir į FACEBOOK profilį;
važiuojančio su dviračiu